

3. ↑

Magdalena Abakanowicz (1930 Falenty pod Warszawą - 2017 Warszawa)

Zestaw 5 figur, 2008

Cena wylicytowana: 2 000 000 zł

beton, 171 x 51 x 33 cm

Figura 1: (od lewej do prawej) beton, 171 x 51 x 33 sygnowany i datowany na plecach monogramem wiązonym: 'AM08' Figura 2: beton, 149 x 39 x 36 sygnowany i datowany na plecach monogramem wiązonym: 'AM08' Figura 3: beton, 163 x 50 x 40 cm sygnowany i datowany na plecach monogramem wiązonym: 'AM08' Figura 4: beton, 143 x 39 x 32

sygnowany i datowany na plecach monogramem wiązany: 'AM08' Figura 5: beton, 178 x 55 x 41 cm sygnowany i datowany na plecach monogramem wiązany: 'AMO

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. - Do kwoty wylicytowanej doliczona zostanie opłata z tytułu "droit de suite". Dla ceny wylicytowanej o równowartości do 50 000 EUR stawka opłaty wynosi 5%. Opłata ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień aukcji.

Esej

W 1985 roku Magdalena Abakanowicz zaczęła tworzyć wieloelementowe instalacje, składające się na grupy kilku- lub kilkudziesięciu postaci. Kolejne zespoły rzeźb powstawały w formach przypominających odciski ciała człowieka – zawsze bez głowy, czasem bez rąk, w różny sposób deformowane. Były wykonywane z utwardzonego żywicą płótna z juty, co stanowiło kontynuację dokonań artystki w dziedzinie tkaniny. Widziane z przodu zbiorowiska postaci były gotowe do konfrontacji, z tyłu – najczęściej puste, wydrążone, słabe. Pierwszy „Tłum” został wystawiony w 1988 roku w Muzeum Múcsarnok w Budapeszcie podczas retrospektywnej wystawy artystki. Złożyło się na niego 50 figur. Inne realizacje prac z tej serii to na przykład: „Ragazzi” (1990), „Infantes” (1992), „Puellae” (1992), „Odwrócenie / Backwards Standing” (1993-94), „Standing Figures” (1994-99) czy monumentalna „Hurma” – grupa ponad 200 figur pokazana po raz pierwszy w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie (18 września – 19 listopada 1995). Rzeźby, początkowo z juty, od początku lat 90. realizowane były także w brązie, potem głównym materiałem artystki stał się beton (jak w przypadku prezentowanej grupy). Historycy sztuki szacują, że przez cały okres artystycznej aktywności Abakanowicz powstało ich ponad tysiąc. Wiele z tych projektów wystawianych było w otwartej przestrzeni publicznej, w której rzeźbiarka widziała dużą wartość. Sama nazywała ją „przestrzenią doświadczenia”, bowiem obcowanie z (często niepełnymi) figurami konstituowało się poprzez relacje zachodząc pomiędzy rzeźbą a widzem oraz rzeźbą a jej otoczeniem. Głównym elementem sztuki Abakanowicz była figura ludzka, która, zwielokrotniona, stawiała się elementem ogółu, traciła swoją podmiotowość. Prace Abakanowicz pokazują uniwersalne doświadczenie każdego człowieka, są opowieścią o ludzkiej kondycji. Jednostka umieszczona w tłumie Abakanowicz „staje się jakby komórką już pozbawionych wyrazu, już wtopionych w siebie nawzajem. Niszcząc się wzajemnie, odnawiamy się, nienawidząc, stymulujemy jedni drugich. Podobni układem kostnym, budową mózgu, wrażliwością skóry. Skłonni do rozczuleń i dobroci zmieniającej się w potrzebę mordu, zapełniamy planetę” (cyt. za Karol Sienkiewicz, Magdalena Abakanowicz, Culture.pl grudzień 2009). Pierwsze ważne dokonania artystki można datować na lata 60., kiedy zaczęła tworzyć przestrzenne formy, które szybko zyskały nazwę pochodzącą od nazwiska samej twórczyni – abakanów. Wykonywane w technice barwionego sizalu, zaskakiwały publiczność niezwykłą organicznością i przestrzennością formy. Początkowo Abakanowicz pracowała głównie w medium malarskim (zaraz po studiach na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych), by z czasem stać się jedną z

najsławniejszych reprezentantek dziedzin rzeźby i instalacji. W polskiej i światowej historii sztuki współczesnej artystka niemal od początku kariery ugruntowała sobie silną pozycję (debiut na Międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie w 1962 roku oraz złoty medal na Biennale Sztuki w Sao Paulo w 1965 roku), co potwierdza nadchodząca wystawa retrospektywna Abakanowicz w Tate Modern w Londynie, zaplanowana na czerwiec 2020 roku.